

ת"פ 49362/05/17 - מדינת ישראל נגד א ס - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 49362-05-17 מדינת ישראל נ' ס

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי סעדיה נגד א ס - בעצמו	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין	הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 7.3.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי כתב האישום, ביום 14.10.16 בשעות הצהריים, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת לאור חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. הנאשם הוציא מהארון את בגדיה של המתלוננת, זרקם על הרצפה והיכה את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בכתפה הימנית. בשעה 20:00 יצאה המתלוננת מהבית והחלה לשתות וודקה. בשעה 23:30 המתלוננת שבה לביתה כשהיא תחת השפעת אלכוהול, והבחינה בליגל מרקביץ', המוכרת לה, יושבת בסלון. המתלוננת ביקשה מליגל לצאת מן הבית והחלה מריבה בין הנאשם והמתלוננת. בהמשך לכך, סטר הנאשם למתלוננת והאחרונה סטרה לו פעמיים. המתלוננת פנתה למטבח והוציאה סכין, אחזה בו ואמרה לנאשם "זוז, אני אדקור אותך אני ארצח אותך". כתוצאה ממעשיה, נגרם למתלוננת פצע מדמם בידה. הנאשם הדף את המתלוננת אל מחוץ לשטח הבית, בעודו מכה אותה נמרצות באמצעות ידיו, מפילה לרצפה וממשיך להכותה, דרך עליה ומשך בשערותיה עד שהצליח להדוף את המתלוננת אל מחוץ לשער הכניסה לבית. המתלוננת נכנסה חזרה דרך שער הכניסה אל חצר הבית, בעטה בנאשם וסטרה לו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת שריטה בגבה, המטומות בכתפה ובידיה ופצע בשפתייה. כתוצאה ממעשיה של המתלוננת נגרמו לנאשם שריטות בצווארו בפניו ובידיו וכן סימנים אדומים בגופו.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 9.8.18 מסר כי נאשם לא הגיע לפגישות אליהן זומן ומכאן שלא בא

בהמלצה כלשהי.

4. בתסקיר משלים מיום 23.1.19, ציין שירות המבחן, כי נאשם בן 25, מתגורר בבית הוריו ברמלה ועובד במאפייה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אביו עובד כאח בבית חולים פסיכיאטרי ואמו עובדת כיועצת בבית ספר. אחיו התאום של הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ושניים מאחיו לומדים רפואה במזרח אירופה. הנאשם והמתלוננת נפרדו. שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת משנת 2015 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתמודד עם בעיות זהות ומנסה למצוא דרכו בניהול חיים עצמאיים. להערכת שירות המבחן, הקשר הזוגי בין הנאשם והמתלוננת מאופיין באהבה והכלה לצד קשיים הנובעים ממרכיבי אישיות של השניים, תלות הדדית, קנאה והתנהגות כפייתית. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם והמתלוננת נוהגים לצרוך אלכוהול בכמויות גדולות ובתדירות גבוהה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה, משליך אחריות להסלמת האירוע על בת הזוג ואינו מכיר בחלקיו האלימים. הנאשם אינו מביע חרטה וצער על מעשיו, אינו חש אמפתיה כלפי המתלוננת ותופס עצמו כקורבן העיקרי של האירוע. עוד הדגיש שירות המבחן, כי הנאשם צורך חומרים פסיכו אקטיביים בעיקר בנסיבות חברתיות. הנאשם לא ביצע בדיקת שתן אליה הוזמן. להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי והמאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לא מרתיעים אותו מביצוע עבירות אלימות. המתלוננת מסרה לשירות המבחן, כי האירוע מושא כתב האישום לא היה חד פעמי וכי גם בעבר נהג הנאשם כלפיה באלימות. עוד ציינה, כי היא והנאשם ניתקו הקשר הזוגי. הואיל והנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן, תהליך האבחון לא הושלם, באותה העת, ושירות המבחן שוב לא בא בהמלצה שיקומית.

5. לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. בתסקירו האחרון מיום 1.4.19 ציין שירות המבחן, כי הנאשם לא הגיע לפגישה אליה זומן ולא יצר קשר. בשיחה טלפונית, מסר הנאשם כי אינו זקוק לטיפול מאחר ואינו סובל מקשיים בתחום האלימות או בהיבטים אחרים בחייו ולפיכך, אינו מעוניין להשתלב בטיפול. לאור האמור, שירות המבחן שוב לא בא בהמלצה שיקומית.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם. לטענתה, מעשי אלימות של גברים כלפי נשים נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום היא בינונית, לאור האלימות ההדדית שננקטה על ידי שני המעורבים.

7. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם תקף את המתלוננת על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. בהמשך, חזרה המתלוננת לבית כשהיא תחת השפעת האלכוהול. במקום להרגיעה או להזמין משטרה בחר הנאשם לנקוט באלימות נגד המתלוננת, אשר גם נקטה באלימות נגד הנאשם.

8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

9. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירה דומה ותלוי ועומד בעניינו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של שלושה חודשים; הנאשם לא התייצב תחילה בפני שירות המבחן וניתנה לו הזדמנות להתייצב בפני שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, מכחיש חלק מכתב האישום, משליך אחריות על המתלוננת, ואינו מכיר בחלקיו האלימים. הנאשם לא הביע צער וחרטה ותופס עצמו כקורבן. יתר על כן, הנאשם לא התייצב לבדיקות שתן וניתק קשר עם שירות המבחן.
10. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי במצטבר, ולצד זאת, להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי מתחם העונש ההולם והעונש לו עותרת התביעה, לא רלוונטיים למקרה דנן לאור ההדדיות שבביצוע העבירות.
12. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם והמתלוננת נקלעו לקטטה. האירוע הסלים, לטענתו, לאחר שהמתלוננת חזרה הביתה כשהיא תחת השפעת אלכוהול, תפסה סכין והחלה לתקוף את הנאשם, אשר ניסה להוציאה מהבית. מכאן, כי הנאשם והמתלוננת תקפו זה את זה. לפיכך, הפסיקה שעניינה באלימות נגד נשים אינה רלוונטית למקרה דנן.
13. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
14. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם והמתלוננת לא מצויים עוד בקשר; ההליך הטיפולי נקטע לאחר שהנאשם נבהל מהצורך להתייצב לקבוצה טיפולית פעמיים בשבוע; הנאשם חזר לבית הוריו; אביו של הנאשם מנסה לשלבו בעבודה כמורה נהיגה; טרם הסתיים ההליך בעניינה של המתלוננת.
15. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר, ולחלופין, יש להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.
16. בדברו האחרון מסר הנאשם כי ניתק קשר עם שירות המבחן בשל הדרישה להשתתף בקבוצות טיפוליות "עם עבריינים" פעמים בשבוע למשך שנתיים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
18. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום היא בינונית. הנאשם חשד כי המתלוננת בוגדת בו, החל דין ודברים ביניהם, במהלכם היכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בכתפה. המתלוננת יצאה מהבית וחזרה כשהיא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם סטר למתלוננת והאחרונה סטרה לו פעמיים. המתלוננת נטלה סכין

בידה ואיימה על הנאשם. בשלב זה ניסה הנאשם להדוף את המתלוננת אל מחוץ לשטח הבית כשהוא מכה בה נמרצות, מפילה לרצפה וממשיך להכותה, תוך שדרך עליה ומשך בשערותיה. לאחר שעלה בידי הנאשם להוציא את המתלוננת מהבית, היא חזרה לבית, בעטה בנאשם וסטרה לו. לשני המעורבים נגרמו חבלות באירוע.

19. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ברף דומה, נעה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מדינת ישראל (7.3.11); עפ"ג (ב"ש) 16530-04-16 וחטוב נ' מדינת ישראל (29.5.16); ת"פ (רח' (18706-11-17 מדינת ישראל נ' גרוזמן (10.10.18); ת"פ (ב"ש) 29585-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני (13.7.16); ת"פ (י-ם) 42845-04-14 מדינת ישראל נ' פלוני (10.4.16); ת"פ (ב"ש) 28972-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (13.1.16); ת"פ (ק"ג) 38264-06-14 מדינת ישראל נ' אוחיון (11.11.15); ת"פ (ק"ג) 6025-02-14 מדינת ישראל נ' גוסלקר (7.7.15); ת"פ (רמ') 32056-01-14 משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' פלוני (29.12.14)).

20. עם זאת, הואיל ובענייננו מדובר באלימות הדדית של שני בני הזוג, מתחם העונש מקל יותר, והוא נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת בעיקר הודאתו במיוחס לו;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל הרשעה קודמת בעבירה של אלימות (עת/1), בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 3 חודשים;

כאן המקום להתייחס לתסקירי שירות המבחן. תחילה, לא התייצב הנאשם כלל בפני שירות המבחן. מהתסקירים עולה, כי הנאשם צעיר המתמודד עם בעיות זהות, שייכות ודילמות ביחסים בינאישיים, משפחתיים ולאומיים; עוד עולה מהתסקירים כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, משליך אחריות על המתלוננת, לא מביע צער וחרטה על מעשיו, אינו חש אמפתיה כלפי המתלוננת וחש כקורבן העיקרי; הנאשם אף לא הגיע לבדיקה שתן שזומן אליה. לאור האמור שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית. גם לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הנאשם לא הגיע לפגישה אליה זומן ואף שלל נזקקות טיפולית.

22. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. הואיל והמעשים היו הדדיים, לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים.

23. בהיעדר הליך שיקומי, לא מצאתי כל הצדקה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד בענייניו של הנאשם לתקופה של 3 חודשים מת"פ (י-ם) 7825-08-13. לאור הודאתו של הנאשם, המאסר על תנאי יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר למאסר המוטל בתיק זה.

24. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 27.3.19, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

25.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, שיבוצע בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 27.3.19;
- ב. יופעל מאסר על תנאי מת"פ (י-ם) 7825-08-13 לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 2.5.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד הצדדים.